

Vihreiden nuorten eurooppapoliittinen ohjelma

Hyväksytty liittokokouksessa 12.11.2017.

Johdanto

Euroopan unioni on eurooppalainen rauhanprojekti ja saavutus, josta Vihreiden nuorten ja opiskelijoiden liitto tahtoo pitää kiinni. Tämä ohjelma linjaa niitä suuntaviivoja, joiden mukaan meidän yhteinen unelmiemme Eurooppa saavutetaan. Kansalaisten perustoimeentulo on turvattava kaikkialla Euroopan unionissa, sekä sivistysvaltiokehitystä on vahvistettava koko Euroopassa.

Euroopan unioni on tärkein eurooppalaisen politiikanteon viitekehys, mutta se ei suinkaan kata koko Eurooppaa. Eurooppa-politiikasta puhuttaessa on muistettava, että se kattaa muutakin kuin EU:n sisällä tehdyn politiikan, ja että ulkosuhteiden kautta Euroopan unionilla on vaikutusvaltaa politiikkaan myös globaalisti.

Vihreät nuoret haluaa nähdä Euroopan unionin kehittyvän liittovaltioksi. Yhtenäinen Eurooppa on paras tapa turvata Euroopan vaikutusvalta maailmassa, jossa painopiste on kaikkialla muualla kuin Euroopassa. Vihreät nuoret uskoo vahvaan Euroopan unioniin, joka luo niin sosiaalista, demokratiaa kunnioittavaa Eurooppaa, kuin myös tarjoaa jäsenmailleen taloudellista vakautta, ja näin toimii vastapainona kansallismielisille voimille.

Euroopan unioni on ainutlaatuinen ylikansallisen yhteistyön muoto, jonka yhteiset tavoitteet elävät ja kehittyvät maailman mukana. Myös unionin sisällä on mahdollista löytää yhä uusia yhteistyön muotoja, jotka kasvattavat pienen maan suhteellista painoarvoa EU:n sisäisessä päätöksenteossa. Yhteistyötä muiden Pohjoismaiden kanssa tekemällä voi pienten jäsenmaiden äänen painoa kasvattaa.

Tämä ohjelma esittelee Vihreiden nuorten Eurooppa-poliittiset kannat aihealueittain ja yksityiskohtaisesti.

Euroopan unionin rakenne ja demokratia

Vihreät nuoret haluaa nähdä Euroopan unionin kehittyvän yhä enemmän kohti liittovaltiota. Kansainvälisen yhteistyön lisääminen Euroopassa vahvistamalla EU:n roolia on elintärkeää eurooppalaisten hyvinvoinnille, taloudelliselle menestykselle ja turvallisuudelle, sekä ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Liittovaltioistuminen edellyttää EU:n hallintorakenteiden ja demokratian uudistamista niin, että kansanvaltaisuus unionin sisällä vahvistuu. Vaikuttamalla Euroopan ytimessä on Suomella kokoaan suurempi vaikutusvalta. Alueelliset blokit, kuten V4, B3 tai Pohjoismaat, voivat yhteistyön kautta saavuttaa tärkeitä alueellisia tavoitteitaan. On kuitenkin varottava aiheuttamasta jyrkkiä jakolinjoja unionin sisällä, esimerkiksi nykypäivän etelä-pohjoinen –vastakkainasettelun lopettamiseksi on tehtävä jatkuvaa työtä.

Demokratiauudistuksessa Euroopan parlamentista, Eurooppa-neuvostosta sekä Euroopan unionin neuvostosta muodostettaisiin kaksikamarinen parlamentti, jossa nykyinen parlamentti muodostaa alahuoneen ja neuvostot korvataan EU-senaatilla, joka valitaan jokaisesta jäsenvaltiosta suoralla vaalilla. Komission rooli on muutettava yhä enemmän poliittisen hallituksen tapaiseksi. Sen jäsenet tulee valita Euroopan parlamentista ja komission tulee nauttia parlamentin luottamusta. Yksittäisten komissaarien luottamuksesta on voitava äänestää. Euroopan parlamentin valtaa on lisättävä antamalla sille oikeus tehdä lakialoitteita sekä enemmän budjettivaltaa. Europarlamenttivaaleissa tulee ottaa ylikansalliset listat käyttöön, niin että 50% parlamentin paikoista varataan 3% unioninlaajuisen äänikynnyksen ylittävälle listoille. Jokaiselle jäsenvaltiolle tulee jakaa asukasluvun mukaan osuus jäljelle jääneistä paikoista.

Yksimielisyyisperiaatteesta päätöksenteossa on luovuttava ja Eurooppa-neuvoston ja Euroopan unionin neuvoston vielä olemassa ollessa on siirryttävä enemmistöpäätöksentekoon kaikilla politiikan aloilla. EU:n toimivaltaa on laajennettava koskemaan myös sosiaalisia kysymyksiä ja puolustusta sekä sille on annettava verotusoikeus. Päätöksenteon ja päätösten valmistelun tulee tapahtua kaikilla tasoilla avoimesti ja kansalaisia osallistavasti sekä läheisyysperiaatetta noudattaen.

Liittovaltiokehityksen tulee tapahtua asteittain ja eritahtisesti siten, että euroalue muodostaa yhtenäisen ydinryhmän, joka etujoukkona tiivistää integraatiota. Tiiviimpi yhteistyö täytyy mahdollistaa myös liittovaltion sisällä ja myös liittovaltioiden ulkopuolisten valtioiden kanssa näin mahdollistaen esimerkiksi Pohjoismaisen yhteistyön jatkumisen. Liittovaltiomuotoisesta unionista tulee olla mahdollista erota kansanäänestyksellä, jossa $\frac{2}{3}$ määräenemmistö kannattaa eroamista.

Euroopan unionin tulee voida vaatia jäsenvaltioitaan noudattamaan tiukemmin EU:n perussopimusta ja sen sisältämien demokratia- ja ihmisoikeusperiaatteiden noudattamista turvautumalla sanktioihin herkemmin. EU-kansalaisuuden tulee olla henkilön ensisijainen kansalaisuus eikä kansalaisia tule näin ollen erotella kansallisen alkuperän perusteella. EU-kansalaisella on oltava oikeus äänestää kaikissa vaaleissa siinä jäsenvaltiossa, jossa kansalaisella on vakituinen asuinpaikka. Äänestys- ja vaalikelpoisuusikäraja on laskettava europarlamenttivaaleissa 15 vuoteen. Kansalaisaloitteilla tulee olla vahva rooli EU:n päätöksenteossa. Kansanäänestyksiä tulee

käyttää harkiten. Euroopan parlamentin molempien kamareiden on sijaittava Brysselissä, ympäristöä kuormittavan ja europarlamentin edustajien aikaa syövän kuukausittaisen matkustamisen sijaan.

Maahanmuutto ja globaali yhteistyö

Maahanmuutto

Maahanmuuttopolitiikan lähtökohdaksi on otettava globaali vastuu ja ihmisoikeudet. Yhteiskunnan tulee tarjota maahanmuuttajille mahdollisuus integroitua uuteen kotimaahan ilman vaatimusta luopua omasta kulttuuritaustasta. Yhteiskunta ei saa vaatia yksilöä sulautumaan valtakulttuuriin esimerkiksi edellytyksenä kansalaisuuden saamiseksi. Tällä hetkellä liikkuvuus ei EU:ssa ihmisten kohdalla toteudu perussopimusten hengen mukaisesti – vapaan liikkuvuuden esteitä on poistettava sekä laillisia ja turvallisia reittejä lisättävä.

Viisumivaatimuksista EU:n ulkopuolisille maille on luovuttava vastavuoroisuusperiaatteen mukaisesti. Viisumivapautta USA:n kanssa on ajettava aktiivisemmin. Schengen-aluetta on laajennettava sitä mukaa kun uudet maat täyttävät sen vaatimukset.

Euroopan unionin on tehtävä vastuullista turvapaikkapolitiikkaa. Kielteinen turvapaikkapäätös voidaan EU:ssa tehdä vain, mikäli päätöksen kohde voidaan palauttaa lähtömaahansa turvallisesti ja vailla vaaraa epäinhimillisestä kohtelusta.

Unioniin on pikaisesti perustettava yhteinen turvapaikkaviranomainen ja synnytettävä uusi turvapaikkajärjestelmä, joka jakaa vastuuta tasaisemmin EU:n jäsenmaiden kesken

EU:n jäsenvaltioiden turvapaikkapolitiikan on oltava yhtenäistä ja riittävästi resursoitua. Ensimmäisiä jäsenvaltioita, joihin turvapaikanhakijat yleensä saapuvat, on tuettava enemmän vastuullisen taakanjakamisen nimissä (esim. Kreikka ja Italia.) Toimiva järjestelmä edellyttää turvapaikanhakijoiden tarkoituksenmukaista sijoittamista EU:n alueelle ja turvapaikkakustannusten tasaista jakoa EU:n jäsenvaltioiden kesken.

Kotouttamisen on alettava heti henkilön muutettua maahan. Erityisesti kielenopetus on tärkeää sopeutumiselle. Kotoutumista ei voi jättää pelkästään maahanmuuttajien vastuulle, vaan yhteiskunnan on tarjottava maahanmuuttajille siihen parhaimmat mahdolliset edellytykset. Lisäksi on huomioitava jokaisen yksilölliset tavat oppia sekä panostettava maahanmuuttajien erityisopetukseen entistä enemmän.

EU-maassa tutkinnon suorittaneille on myönnettävä pysyvä oleskelulupa. Turvapaikkahakemuskäsittelyä ja oleskelulupien sekä perheenyhdistämisen prosesseja on nopeutettava ja päätöstä odottavien tilannetta on parannettava.

Työperäistä maahanmuuttoa on helpotettava ja työvoiman saatavuusharkinnasta luovuttava. Saatavuusharkinnan rooli työvoiman määrän sääntelyssä on vähäinen, sillä se kohdistuu pääsääntöisesti ainoastaan EU- ja ETA-alueen ulkopuoliseen työvoimaan, ja vain

osaan ammattialoista. EU-kansalaiset, lähetetyt työntekijät ja viisumilla työskentelevät kausityöntekijät ovat sen sijaan määrällisesti merkittävimmät työntekijäryhmät Suomessa. Lisäksi myös muulla perusteella Suomessa oleskelevat ulkomaalaiset voivat tehdä työtä useimmiten ilman rajoituksia. Koska työvoiman saatavuusharkinta säätelee vain varsin rajattua osuutta työmarkkinoista, ei sen voida katsoa toimivan merkittävänä välineenä työvoiman määrän tai työsuhteiden laadun yleisessä hallinnassa.

EU-maissa pitkään oleskelleille paperittomille on myönnettävä oleskelulupa. Rikosperustaista maasta karkottamista voidaan käyttää vain äärimmäisissä tapauksissa. Päätöksissä on kunnioitettava kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia eikä henkilöille tule aiheutua vaaraa kotimaassaan.

EU:n rajavalvontavirasto on uudistettava ja demokratisoitava täysin. Rajojen ulkoistamisen ja tiukan rajavalvonnan sijaan tärkeämpää olisi keskittyä maahanmuuton ja pakolaisuuden juurisyihin.

Humanitaarista suojelua on käytettävä EU-maissa. Humanitaarista viisumia on sovellettava, sillä Suomen ja EU:n lainsäädäntö mahdollistaa sen. Viisumi luo turvallisia reittejä eikä aseta ihmisiä hengenvaaraan.

EU:n tulee lopettaa rahan sijoittaminen humanitaarisen salakuljettamisen torjumiseen. Humanitaarisen salakuljetuksen vastainen taistelu ei ole osoittautunut vain tehottomaksi, vaan myös salakuljetukseen tukeutuvia ihmisiä vaarantavaksi toiminnaksi. Erityisesti salakuljetukseen käytettävien alusten takavarikointiin keskittyvät sotilaalliset toimet, kuten EU NAVFOR MED ja operaatio Sophia, tulee keskeyttää välittömästi. Näiden toimien sijaan EU:n tulee keskittyä laillisten ja turvallisten pakoreittien luomiseen.

Ihmiskauppa on Euroopassa kasvava ilmiö, johon on puututtava. Yhteistyötä ja koordinoitua on parannettava EU:n, kansainvälisten järjestöjen ja EU:n ulkopuolisten maiden välillä. Ihmiskaupan torjumiseksi on perustettava EU:n tuella kansallisia ihmiskaupan torjuntaan erikoistuneita lainvalvontayksiköitä. Ihmiskaupan uhreja on tuettava.

Globaali yhteistyö

Maaailman köyhimmät ovat pitkälti jääneet osattomiksi talouden kasvun hyödyistä samalla kun eriarvoisuus kehittyvissä talouksissa on kasvanut. Samanaikaisesti ilmastonmuutoksen mukanaan tuomat ongelmat koskevat kipeimmin juuri niihin, joiden mahdollisuudet sopeutua elinympäristön muutoksiin ovat kaikkein heikoimmat.

EU:n on globaalin oikeudenmukaisuuden nimissä otettava vahva rooli ilmastonmuutoksen, ihmisoikeusloukkausten, globaalin eriarvoisuuden sekä muiden kansainvälisten ongelmien torjunnassa kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti. Näin ollen EU:n jäsenvaltioiden on noudatettava yhteistä, johdonmukaista politiikkaa suhteissaan Euroopan ulkopuolisiin alueisiin.

EU:n ulkopolitiikan johtavana periaatteena on oltava ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittaminen sekä ympäristön suojeleminen. EU:n tulee työskennellä parhaan mukaan globaalin ruokaturvan saavuttamiseksi yhdessä YK:n kanssa.

EU:n on lisättävä yhteistyötä lähialueidensa kanssa ja tuettava esimerkiksi Välimeren alueen uusia demokraattisia valtioita tasapuolisesti.

Kehitysyhteistyö

Kaikkien Euroopan maiden on sitouduttava käyttämään vähintään YK:n määrittelemät 0,7 prosenttia bruttokansantuotteestaan kehitysyhteistyöhön. Tähän 0,7 prosenttiin kuuluviin kehitysyhteistyövaroihin ei tule laskea esimerkiksi turvapaikanhakijoihin käytettäviä resursseja lahjoittajamaassa.

Kehitysyhteistyön laatua on tarkkailtava ja kehitettävä avunsaajamaita aktivoivaksi ja kannustavaksi. Kehitysyhteistyössä tulee kuunnella kohdemaita sekä avunsaannin kohteita, sen sijaan että lahjoittajat sanelevat tarjottavan avun ehtoja omavaltaisesti. Kehitysyhteistyössä ja turvallisuuspolitiikassa on kuunneltava ja osallistettava muun muassa naisia, nuoria, vammaisia, etnisiä sekä muita vähemmistöjä.

Kehitysyhteistyötä ei tule alistaa millekään geopoliittisille tai taloudellisille pyrkimyksille, eikä kehitysyhteistyön lopettamisella saa uhkailla omien tarkoitusperiensä toteuttamiseksi. Kehitysyhteistyövaroja ei saa vivuttaa esimerkiksi rajavalvontaan tai sotilaallisiin toimiin.

EU:n kehitysyhteistyöllä on edistettävä hyvää hallintoa ja korruption vähenemistä, tasa-arvoa sekä ihmisoikeuksien ja kestäväen kehityksen tavoitteiden toteutumista.

Kehitysmaiden kilpailukykyä ei tule heikentää esimerkiksi tuotteiden tuontirajoituksilla, samalla kuitenkin ottaen huomioon tuotteiden eettisyys.

EU:n jäsenmaiden on mitätöitävä Kansainvälisen valuuttarahaston määritelmän mukaisten HIPC-maiden (*heavily indebted poor countries*) ulkomaanvelat kestäväälle tasolle.

Turvallisuuspolitiikka

Turvallisuuspolitiikassa tärkeintä on ihmisoikeudet, sekä riskien ja konfliktien minimoiminen panostamalla ennaltaehkäisyyn ja diplomatiaan.

Turvallisuus ei tarkoita vain uhkien ja sotien poissaoloa. Rauhaa tulee rakentaa aktiivisesti joka päivä vähentämällä konfliktien juurisyitä - puuttamalla köyhyyteen, epäoikeudenmukaisuuteen ja syrjintään. Lisäksi on ehkäistävä ilmastonmuutosta ja pureuduttava jo tapahtuneisiin ympäristöhaittoihin ja parannettava riskeihin varautumista.

Euroopan maiden puolustusyhteistyötä on lisättävä siten, että siviilikriisinhallinta on turvallisuuspolitiikan keskiössä. Euroopan turvallisuuspolitiikan on ensisijaisesti lähdeävä riskien ennaltaehkäisystä sosiaalipoliittisin ja ei-sotilaallisin keinoin.

Euroopan maiden on suojeltava siviilien turvallisuutta myös muilla kuin omilla alueillaan.

Turvallisuuspolitiikassa EU:n on toimittava ensisijaisesti välittäjänä rauhanprosesseissa ja rauhanturvaajana konfliktitilanteissa. Rauhanprosesseissa kansalliset intressit on asetettava sivuun. Rauhanprosesseissa on sovellettava moniraitaista

Mikäli jäsenvaltio ei kykene pysymään sovitussa talouslinjassa, EU:n tulee ottaa valtion budjetti erityistarkasteluun. EU:n jäsenyyttä hakevien valtioiden talouden kuntoa tulee tarkastella tiukemmin ja jäsenyyden kriteerejä tiukentaa.

Euroopan keskuspankin itsenäisyys on säilytettävä, mutta sen avoimuutta on lisättävä kokouspöytäkirjojen välittömällä julkaisemisella ja parlamentin säännöllisillä kuulemisilla. EU:n tulee edistää rahoituslaitosten ylikansallisen valvonnan käyttöönottoa maailmanlaajuisesti.

Talouden mittareina on bruttokansantuotteen rinnalla aina käytettävä kestävä kehityksen indikaattoreita.

Verotus

EU-alueen verotusta, kuten yritysveroa, on yhtenäistettävä ja sille on säädettävä minimitasot euroalueella.

Näin ollen kaikkien valtioiden on sitouduttava yhteisiin pelisääntöihin kansalliset rajat ylittävillä rahoitusmarkkinoilla.

Veroparatiiseja on painostettava muuttamaan linjaansa esimerkiksi taloudellisilla rangaistuksilla. EU:n on oltava aloitteellinen omien veroparatiisiensa sulkemisessa. Pidemmällä aikavälillä EU:lle voitaisiin myöntää verotusoikeus ja mahdollistaa tulonsiirrot myös jäsenvaltioiden kesken.

Uuden ajan työpolitiikka

EU-jäsenmaissa tulee olla samat työehtojen vähimmäiskriteerit, ja EU:n tulee aktiivisesti edistää palkkatasa-arvoa ja toimia työmarkkinoiden sukupuolittumista vastaan.

Harmaata taloutta vastaan on aktiivisesti taisteltava unioninlaajuisesti.

Työvoiman vapaa liikkuvuus on taattava euroalueella, ja työn murroksen aikakaudella start-up -yrittämistä ja nuorten yrittämistä on tuettava enenevässä määrin. Tässä yhteydessä myös yhteiskunnallisten ja sosiaalisten yritysten sekä osuuskuntien toimintamahdollisuuksia on parannettava.

Vihreät nuoret haluavat nähdä koko EU:n laajuisen perustulon astuvan voimaan mahdollisimman pian.

Kasvua vihreästä taloudesta

Päästökauppaa tulee tiukentaa vähentämällä maille myönnettävien päästöoikeuksien määrää, jotta Euroopan hiilijalanjälkeä saadaan todellisesti vähennettyä. EU:n tulee tehdä päästökauppaan liittymisestä ehto kaikille maille, jotka haluavat osallistua EU:n sisämarkkinoihin, ja pidemmällä tähtäimellä päästökauppa tulee laajentaa maailmanlaajuisesti. EU:n on myös otettava käyttöön hiilitullit.

Euroopan unionin on siirrettävä maataloustukien painopistettä eettisesti ja ekologisesti kestävämmän ruoantuotannon suuntaan, sekä tiukennettava tuontia koskevat standardit vastaamaan EU:n omia standardeja.

Unionin on edistettävä kiertotaloutta, jotta kulutus perustuisi ostamisen sijaan yhä enemmän palveluiden käyttämiseen, jakamiseen, vuokraamiseen ja kierrättämiseen.

Immateriaalitalous

Immateriaalitaloutta on edistettävä vaatimalla kauppapolitiikan keinoin eurooppalaisille tuotteille kielistä ja maa-alueista riippumatta pääsy myös uusille sähköisille markkinoille

EU:n on luotava kuluttajien tarpeet huomioiva tekijänoikeus- ja patenttijärjestelmä, joka mahdollistaa myös materiaalin oikeudenmukaisen uudelleen käytön.

Koulutus ja tutkimus

Eurooppalaisten tutkintojen on oltava keskenään vertailukelpoisia ja koulutusjärjestelmiä on yhtenäistettävä niin, että opiskelijan on helppo ja kannattavaa kansainvälistyä. EU on nostettava maailman johtavaksi alueeksi tutkimuksen ja kehityksen saralla. EU-maiden tulee tehdä lisää yhteistyötä koulutuskysymyksissä, ratkaistakseen nuorten syrjäytymistä yli rajojen.

Koulutus

Kaikkien koulutusasteiden perusrahoituksen on oltava julkista, pitkäjänteistä ja riippumatonta.

Koulutukseen pääsemistä on yhtenäistettävä. Korkeakoulutukseen pääsemisen ei kuitenkaan tule perustua vain yhteen kokeeseen tai mittariin, vaan korkeakoulutukseen on oltava useita pääsyreittejä. Myös siirtymistä tutkintojen ja oppilaitosten välillä on mahdollistettava nykyistä laajemmin.

Koulutuksen avulla tulee taistella eriarvoistumista vastaan. Koulutuksen tulee olla maksutonta, jotta koulutus olisi kaikkien saatavilla ja koulutuksen periytyvyys vähenisi. Korkeakoulut tai valtiot voivat tarjota koulutustaan kansainvälisillä markkinoilla, mutta koulutuksen maksut eivät saa koskaan langeta opiskelijalle.

Tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta koulutuksessa on edistettävä kaikilla koulutusasteilla.

Opiskelijoiden liikkuvuuden edistämistä on jatkettava niin vaihto-opiskelun kuin työharjoittelun osalta. Tätä varten opiskelijan tukijärjestelmien on oltava selkeät ja riittävät, niin rahoituksen kuin neuvonnan osalta. On luotava yhtenäinen laadunvarmistusjärjestelmä, jotta opiskelijat voivat olla varmoja saavansa korkeatasoista

ja Euroopan sisällä kilpailukykyistä koulutusta. Ulkomaiseen vaihtoon tai työharjoitteluun lähtöä on helpotettava toisella asteella.

Ylioppilas- ja ammatillisen tutkinnon tulee olla samanarvoisia keskenään koko Euroopassa ja taata samat jatko-opiskelumahdollisuudet. Opiskelijoille on tarjottava aktiivisesti mahdollisuuksia kansainvälistymiseen.

Tutkintojen on rakennuttava monitieteisesti. Peruskoulutukseen tulee sisältyä reilusti tietoa eri kulttuureista, seksuaalisuuden eri muodoista ja sukupuolten moninaisuudesta.

Tutkimus

Lähtökohtana on, että EU:ssa on tehtävä maailman parasta perustutkimusta.

Lisäksi EU tarvitsee kunnianhimoisia yhteistutkimushankkeita ja erikoistuneita tutkimuskeskuksia, joilla EU:sta saadaan vetovoimainen paikka tutkijoille ja tieteelle tulevaisuudessakin. Tutkimuksen on tähdättävä ratkaisemaan maailman suuret ongelmat. Lähtökohtaisesti kaikki tutkimus on julkaistava avoimesti.

Tasa-arvo, yhdenvertaisuus ja vähemmistöt

Vihreiden nuorten tavoitteena on Eurooppa, joka on avoin, tasa-arvoinen, yhdenvertainen ja monikulttuurinen yhteiskunta, jossa kaikilla on oikeus ilmaista identiteettiään ilman syrjinnän tai väkivallan uhkaa. Tasa-arvon on oltava läpileikkaava ja tunnustettu teema kaikessa Euroopan unionin päätöksenteossa.

Syrjintä sukupuolen, sosiaalisen tai etnisen taustan, vammaisuuden, iän, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, poliittisen toiminnan tai elämäntapojensa perusteella on oltava kielletty laissa kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, ja EU:n on edistettävä näiden kirjaamista lakiin myös muissa vaikutuspiiriinsä kuuluvissa maissa.

Vihapuheen ja viharikoksien tulee olla kiellettyjä laissa koko EU:ssa, ja kaikki tapaukset tulee tutkia kunnolla.

EU:n jäsenvaltioiden on taattava yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille, tarvittaessa väliaikaisella positiivisella erityiskohtelulla, kuten kiintiöillä politiikassa ja taloudessa.

Kaikkeen syrjintään on puututtava EU:n ja valtiotasolla kaikin poliittisin keinoin: lainsäädännöllä, ohjeistuksilla, tiedotuksella ja valvonnalla.

EU:n on ajettava tasa-arvoa ja yhdenvertaisia ihmisoikeuksia kaikessa politiikassaan, sekä toimia esimerkkinä työpaikkana ja instituutiona.

EU:n jäsenmaiden on tuettava vammaisten ihmisten oikeutta osallistua kaikkeen toimintaan yhteiskunnassa, sekä kiinnittää erityistä huomiota vammaisten ihmisten kokemaan syrjintään ja sen poistamiseen mm. työelämässä ja julkisten palveluiden

piirissä. Niin fyysisen ympäristön (kuten kaupunkirakentaminen, joukkoliikenne ja julkiset tilat), että aineettomien palveluiden, kuten elektroniset palvelut, on noudatettava esteettömyyden periaatetta.

Ikä syrjintä on lopetettava, ja eri ikäryhmiä tulee tukea erityisesti niin, että kaikkia ryhmiä ovat edustettuina päätöksenteossa kaikilla tasoilla. Sukupolvien välisen tasa-arvon saavuttamiseksi on tehtävä jatkuvasti töitä kaikilla päätöksenteon tasoilla.

Paperittomille siirtolaisille on tarjottava terveydenhuoltopalvelut ja mahdollisuus ihmisarvoiseen asumiseen ja elämään. Oikeus asuntoon on oltava ihmisoikeus kaikille EU:ssa. Asumispolitiikalla on edistettävä eritaustaisten ihmisten asumista samalla alueella ja ehkäistävä asuinalueiden eriarvoistumista. Asumispolitiikalla on myös edistettävä ekologista asumista ja yhteisöasumista.

Sukupuolten tasa-arvo

Kaikille sukupuolille on mahdollistettava uran ja perhe-elämän yhdistäminen ja siihen on myös kannustettava. Hoivatyön on jakauduttava nykyistä tasaisemmin perheiden sisällä. Vanhemmuuden kustannukset on tasattava kaikkien työnantajien kesken. EU:ssa on otettava käyttöön 6+6+6-vanhempainvapaamalli.

EU: jäsenmaiden on toteutettava ehkäisykampanjoita ja lisättävä tietoutta seksuaali- ja lisääntymisterveydestä niin EU:n sisällä kuin EU:n kumppanimaissa. Vapaan aborttioikeuden on toteuduttava poikkeuksetta koko Euroopassa, ja asianomaisella on oikeus lailliseen aborttiin lääketieteellisesti koulutetun henkilön suorittamana ilman erillistä perustelua.

Sukupuolten väliset palkkaerot on poistettava, ja siihen tarvitaan rajat ylittäviä toimenpiteitä niin lainsäädäntötasolla kuin sukupuolinormien rikkomista koulutuksen puolella. Myös sukupuolten välinen ero yhteiskunnan toimintaan osallistumisen suhteen on saatava pienemmäksi.

Sukupuolittuneeseen väkivaltaan on suhtauduttava vakavasti ja puututtava lainsäädännöllä. Riittävä fyysinen, henkinen ja oikeudellinen tuki on varmistettava väkivallan uhreille.

Seksuaali- ja sukupuolivähemmistöt

EU:n on taisteltava homo- ja transfobiaa vastaan kansainvälisesti yhteistyössä kansalaisjärjestöjen kanssa. EU:n jäsenmaiden on muutettava avioliittolakinsa sukupuolineutraaleiksi.

Heteronormatiivinen lähestymistapa kouluissa, päivähoidossa, terveydenhuollossa ym. on hylättävä ja sateenkaariperheet ymmärrettävä yhtenä perhemuotona muiden rinnalla, ei poikkeustapauksena.

Kaikissa EU-maissa homopareille on taattava samat adoptio-oikeudet ja hedelmöityshoidot kuin heteropareille. Adoptio-oikeus on mahdollistettava myös käytännössä, esimerkiksi eurooppalaisella valvotulla adoptiopalvelulla.

EU:n jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei intersukupuolisia leikata ilman asianomaisen omaa suostumusta eikä ennen kuin he itse ovat määritelleet oman sukupuolidentiteettinsä.

Kaikkien maiden translakien tulee perustua itsemääräämisoikeuteen ja kunnioittaa ihmisoikeuksia. Sukupuolenkorjausprosessiin ei saa liittyä pakkosterilisaatiota, eikä ikä ei saa vaikuttaa juridisiin toimenpiteisiin. Transsukupuolisten mahdollisten korjausprosessikustannusten tulee olla osa ilmaista terveydenhuoltoa.

Etniset vähemmistöt

EU:n on taisteltava rasismia vastaan kansainvälisesti yhteistyössä kansalaisjärjestöjen kanssa.

EU:n jäsenmaiden on turvattava etnisten vähemmistöjensä ihmisoikeudet sekä kielelliset ja kulttuuriset oikeudet, tarvittaessa sanktioin. EU:n jäsenmaiden on ratifioitava välittömästi vähemmistöjen oikeuksia turvaavat kansainväliset sopimukset.

Vähemmistökielten asemaa on tuettava kieltenopetuksella ja vähemmistökielialueilla on oltava mahdollista käydä koulua omalla äidinkielellään.

Ihmisoikeuksien rikkomista ei tule sallia missään olosuhteissa, myöskään uskonnon nimissä.

Ilmasto ja ympäristö

Ympäristöongelmat eivät tunnusta valtioiden rajoja, ja sen vuoksi ylikansallinen päätöksenteko on ympäristöasioissa erityisen tärkeää. Euroopan unioni on merkittävä ympäristöpolitiikan teon viitekehys, ja EU:n on näytettävä ympäristöasioissa positiivista esimerkkiä koko muulle maailmalle.

Kumulatiivisista kasviuonekaasupäästöistä noin neljännes on syntynyt EU:n alueella. Tähän historialliseen vastuuseen yhdessä suhteellisen korkean taloudellisen hyvinvoinnin kanssa perustuu EU:n velvollisuus toimia ilmastopolitiikan edelläkävijänä. EU:n on sitouduttava 40% päästövähennystavoitteeseen vuoteen 2020 mennessä. Vuoden 2050 päästövähennystavoitteen on Hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneeli IPCC mukaan oltava 95% vuoden 1990 päästöistä.

Ympäristöpolitiikka

EU:n ympäristöpolitiikan tavoitteena on oltava ympäristön hyvän tilan turvaaminen ja ympäristöpolitiikan on oltava jäsenmaita velvoittavaa ja yhtenäistä.

Ympäristölainsäädännössä on noudatettava varovaisuusperiaatetta.

Ympäristön kannalta haitallista toimintaa on rajoitettava yhtenäisillä haittaveroilla sekä suorilla kielloilla.

Luonnon- ja ympäristönsuojelu

Biodiversiteetin köyhtyminen on pysäytettävä suojellen kaikista luontotyypeistä vähintään 10 %. Vieraslajien leviäminen on saatava hallintaan.

EU:n kemikaalilainsäädäntöä on täydennettävä kemikaalien testausvaatimusten, pitkäaikaisen kroonisen altistumisen ja kemikaalien yhteisvaikutusten aiheuttamien riskien osalta

Jätteidenlajittelua on lisättävä koko unionin laajuisesti, ja jätteiden syntymistä tulee vähentää.

Erityisen paljon hiiltä sisältävät luontotyypit on suojeltava, olivatpa ne sitten metsissä, soissa tai merissä. Natura-ohjelmaa on laajennettava.

Arktiset alueet ja meret

Koko arktinen alue on rauhoitettava taloudelliselta käytöltä ja suojeltava se. EU:n ja Pohjoismaiden on tehtävä tämän eteen yhteistyötä Arktisten alueiden neuvostossa yhdessä alkuperäiskansojen kanssa. Jäätiköt on suojeltava kansainvälisin sopimuksin.

EU:n on lopetettava kalojen ryöstökalastus sekä EU:n aluevesillä, että muualla. Kalastuskiintiöiden on oltava kestäviä koko EU:n alueella, ja kalakantojen on päästävä normalisoitumaan aiemman ryöstökalastuksen jälkeen sekä EU:n aluevesillä että muualla. Myös merialueilla tapahtuvan toiminnan aiheuttamaan vedenalaiseen melusaasteeseen on puututtava tiukemmin

Matkustajalajivojen ja -lauttojen jätevesien laskeminen Itämereen ja Välimeren on kiellettävä.

Suomalaisten ja muiden EU-maiden jäänmurtajien on kieltäydyttävä yhteistyöstä öljy-yhtiöiden ja muiden ympäristölle haitallisten hankkeiden kanssa.

Maatalouspolitiikka

Maataloustukia on laskettava hallitusti ja ne on kohdennettava kestäviin ja eettisiin tuotantotapoihin. Eläinten tehotuotannon tukeminen on lopetettava ja liha- ja maitotuotteiden tuotannon tukeminen on lopetettava. Maataloustuotteilta on myös poistettava vientituet.

Vesistöjen valuma-alueille on asetettava sitovat enimmäisrajat typpi- ja fosforipäästöille.

Turkistarhaus on kiellettävä välittömästi koko EU:ssa.

Eläinten kuljetusmatkat on minimoitava ja eläimiä on kohdeltava eettisesti ja eläinten itseisarvoa kunnioittavasti koko kuljetuksen ajan.

Päästökauppa

Päästökaupasta on kehitettävä globaali järjestelmä ja sen valvontaa on kehitettävä: päästövähennystavoitetta on nostettava, mutta päästöoikeuksien määrää on vähennettävä.

Päästöoikeuksien myöntäminen ilmaiseksi on lopetettava ja kaikki päästöoikeudet on huutokaupattava. Maa- ja metsätalouden päästöt on otettava osaksi päästökauppajärjestelmää. Hiilivuodon ehkäisemiseksi ja päästövähennysten aikaansaamiseksi EU:n on otettava käyttöön rangaistusluonteiset hiilitullit maihin, jotka eivät osallistu Pariisin sopimukseen.

Liikenne

EU:n on nopeutettava kriittisten raideliikenteen projektien valmistumista. Rail Baltica on saatava valmiiksi vuoteen 2020 mennessä. Euroopan rautatieliikenteeseen on luotava yhteislippujärjestelmä.

Lentopetrolin on asetettava veronalaiseksi EU:n sisäisillä lennoilla ja EU:n on aktiivisesti edistettävä lentopetrolin maailmanlaajuisesta verotusta. EU:n tulee ajaa lentoliikenteen lisäämistä Pariisin sopimuksen seuraajaan, ICAO:n alaisen Montrealin sopimuksen ollessa liian heikko. Lentoliikenne lisääntyy vauhdilla, ja sen päästöjä on saatava vähennettyä sekä EU:ssa että globaalisti. Eurooppalaisten lentoyhtiöiden tulee korvata aiheuttamansa päästöt esimerkiksi päästökaupalla, ja lentoliikenteen päästöille tulee asettaa sitovat rajoitukset.

Polttoaineen verotuksen on perustuttava sen koko elinkaaren päästöihin. Biopolttoaineiden tuotannossa ei tule hyödyntää raaka-aineena ravintokasveja, eikä viljelykelpoista pinta-alaa käytetä energiantuotantoon edes välillisesti.

Vähäpäästöisten ajoneuvojen kehittämistä on tuettava normiohjauksella. Sähköautojen verotusta on kevennettävä.

Laivaliikenteen päästöjen vähentämistä on jatkettava määrätietoisesti.

Energiapolitiikka

EU:n energiapolitiikan lähtökohtana on aina oltava energiatuotannosta syntyvien hiilidioksidipäästöjen radikaali vähentäminen. EU:n on kehitettävä uusiutuvien energiamuotojen käyttöä omalla alueellaan eurooppalaisen sähköntarpeen

tydyttämiseksi, ja EU:n tulee pyrkiä olemaan vastuullisena kumppanina kehittämässä innovatiivisia projekteja, kuten kehittyvien valtioiden aurinkopaneelikenttiä.

Aurinko- ja tuulivoiman suuren osuuden mahdollistamiseksi on luotava Euroopan laajuinen superverkko, jotta sähköä voidaan tehokkaasti siirtää alueille, joissa tuotantoa ei ole.

Euroopassa on aktiivisesti tuettava hajautettua energiantuotantoa. Pienenergiantuotannon myymiselle sähköverkkoon on luotava yhtenäiset standardit

Energiatehokkuuteen on panostettava erityisesti rakentamisessa ja kulutuselektronikassa normiohjausta.